

Thức học chuyện con bé 'đũa thai' - V B n

Ngay khi mới biết nói, con bé y n n n c đòi vào nhà “mổ đũa”, ng i k rành r t nh n g ký c tr c kia, nh m t t n g ng i hàng xóm... khi n t t th y m i ng i đũa bằng hoàng, g t g t n vào chuyện “đũa thai, chuyện ki p”. Câu chuyện v cháu Nguy n Phú Quy t Ti n (Th tr n V B n, Nam Đ nh) đã n i ti n g t i m c kh p cái th tr n nh này, t già đ n tr ai ai cũng có th k rành m ch, thông t n g.

C n g nhà anh Tân có 3 cháu nh kho n g 9-10 tu i đang nô đùa. Th y tôi c t l i h i thăm, m t cháu bé nhìn tr n g tr o, ng i ng i nh t trong đám tr nhanh nh u: “Cô h i b cháu à! B cháu đang ở trong nhà. Cô vào u n g n c đ cháu g i b”. Trong lúc chúng tôi đang ng n g đoán ch n g c u bé lúc này chính là bé Ti n “n i ti n g” tiêu t n không ít gi y m c c a báo chí, thì anh Tân b c ra.

Câu chuyện “tái sinh” k l

Anh Tân và ch Thu n c i nhau đ c 6 năm m i sinh đ c cháu Nguy n Phú Quy t Ti n (28/2/1992). Cháu Ti n l n lên b b m, xinh x n, trong s yêu chi u h t m c c a c gia đình. Th nh n g, đ n năm cháu 5 tu i, tai h a b t ng p xu n g.

Hôm đó vào bu i chi u tháng Giêng, anh Ti n đang n m đ c báo b n g gi t n y mình ch m d y, ru t gan nh l a đ t. Anh g i ch Tân b o: “Th n g Ti n đâu, tìm nó v đi”. Ch Tân tìm g i mãi nh n g không th y Ti n đáp l i, ra phía b sông g n nhà ch ch nhìn th y đôi dép cháu đ trên b . D i dòng n c xanh ng t nhìn th u t n đáy, không th y đi u gì b t th n g. Ch ch y v báo anh Tân. B t báo, anh h t h i ra phía b sông thì nhìn th y xác cháu Ti n n i cách b 3m.

“Tôi lao xu n g dòng n c, ôm ch t l y con nh c lên b . Nh n g t t c đã quá mu n !”, gi n g anh l c đi, không gi u v kinh hoàng khi nh v cái ngày đau th n g y.

Cháu Ti n m t đi khi n c anh Tân, ch Thu n đ u nh k m t h n. N i đau càng nh n lên g p b i khi ch Thu n do v n đ s c kh e đã “không còn kh n g làm m” n a. Trong c n v t v, bà c hàng xóm mà sau này anh Tân m i bi t là “bà m” có sang v vai anh và b o: “Con yên tâm, s m mu n gì nó cũng tìm v v i con thôi!”. Khi y vì quá đau bu n anh cũng coi l i bà nh l i an i c a nh n g ng i hàng xóm t t b n g khác.

Năm 2006, c hai v ch n g v n ch a ngu i n i đau m t con thì nghe có ng i r tai Xóm C i, xã Yên Phú, L c S n, cách nhà anh ch ch n g 3km có cháu bé nghi là “con l n” c a Ti n. Cháu tên Bùi L c Bình (sinh ngày 6/10/2002) là con m t gia đình ng i M n g nh n g ngay t khi bi t nói đã kh n g kh n g b o mình là con ng i Kinh, nhà trên th tr n V B n.

V n ch a bao gi tin có chuyện “đũa thai” nh ki p luân h i c a nhà Ph t, nh n g hai anh ch

v n đánh b o tìm đ n nhà cháu bé n . Th t b t ng khi anh ch đ n n i cháu không h th y l mà g i b m x ng con và qu n quít không r i. Anh ch ng l i m i ch D , ng i sinh cháu Bình, tên b m “m i” đ t, đ n nhà ch i. Nghe th y th , Bình vui l m, trèo ph t lên xe hào h ng nh đ a tr lâu ngày đ c v nhà.

V a vào nhà, Bình đã ch y quanh nhà tìm đ ch i mà Ti n tr c kia thích. Cháu còn t nhiên vào gi ng anh Tân, ch Thu n n m lên đó r i bi bô: “Ngày x a con th ng ng ch này nh b nh ?”. “Ngay khi nhìn th y cháu, nghe cháu nói, và th y nh ng hàng đ ng c a cháu v ch ng tôi nh ch t đ ng. T t c đ u gi ng h t nh cháu Ti n th a tr c, có khác ch là khác v hình hài mà thôi”, anh Tân k .

K t ngày g p cháu Bình thì ăn ng ch ng yên b i gi a hai ng i v i đ a tr xa l đ ng nh có m i thâm tình gì đó day đ t l m. Nh cháu, th ng cháu nh ng l i s ng i ngoài b o mu n c p con. V ch ng anh hi m mu n, nh ng v ch ng ch D -anh Hoan cũng ch có duy nh t cháu Bình là con.

V ph n ch D , sau l n đ n ch i nhà y, cháu Bình c n ng n c đòi v “nhà b m”. Th y con nhèo nh o khóc, ch D cũng không bi t ph i làm sao. Đ a cháu v nhà anh Tân, ch Thu n ch i thì s ng i ta đ ngh là “th y ng i sang b t quàng làm h”. Nh ng sau m t l n Bình b m n ng, s t cao, cháu c luôn mi ng “đ a”: “M không cho con v , con l i ch t l n n a!”. Ho ng quá, l n này ch đánh li u g i cho anh Tân đ a cháu v nhà ch i. Cháu Bình v nhà anh thì kh e kho n, vui v , không còn đau m n a.

“Th y cháu tha thi t quá, sau bao đ n đo chúng tôi dè đ t đ ngh gia đình anh Hoan, ch D cho cháu v v i chúng tôi. Th t b t ng là c v ch ng anh ch và bà n i cháu đ u g t đ u đ ng ý. Chính bà n i cháu cũng b o r ng: Ngay t lúc th ng bé bi t nói tôi đã bi t nó không ph i ng i M ng r i”, anh Tân nói.

Theo l i anh Tân, k t ngày cháu v v i anh ch , h t l n này đ n l n khác hai ng i “th ” cháu. Th m chí, nhi u ng i hàng xóm cũng sang nhà đ “h i chuy n ngày x a”. T t c cháu đ u tr l i vanh vách. T tên bác hàng xóm, đ n cô giáo m u giáo r i b n bè thân c a cháu, cháu đ u nh tên. Đ ng v nhà, hay nh ng câu chuy n nh nh t nh ngày x a bà n i cho cháu u ng bia đ u làng cháu cũng nh c l i, ngay c vi c, “cháu đã t ng ch t nh th nào, b ngã xu ng n c ra sao”...

“Dù tr c đó, ch a m t l n tin có chuy n “hoang đ ng” nh th , nh ng đ n lúc y c v ch ng tôi đ u hoàn toàn tin r ng Bình chính là cháu Ti n, con chúng tôi 10 năm v tr c”, anh Tân k .

T ngày v v i anh ch Tân, Thu n, Bình n ng n c đòi g i tên là Ti n, ngay c tên đ m cháu cũng đòi gi .

“Hãy coi con cháu nh ng đ a tr bình th ng”

Bé Ti n bây gi đã b c sang tu i th 9. Cháu tr ng tr o, khôi ngô, ngoan và l phép nh ng cũng hi u đ ng h t nh nh ng đ a tr cùng trang l a khác. Khi chúng tôi ng i nghe anh Tân k

chuyện thì Tiển không ngừng nô đùa trêu cợt sân, chọc cười ông khi anh Tân mảy bệnh phải đi ngủ dẫy nịt cháu.

Câu chuyện đang dở thì chị Thuấn mẹ cháu về, thoáng qua nhìn ngó dè dặt ban đầu, nhấc đỡ con cháu nói xúi xẻo lảm. Lén dò ngó trang sách của cháu, đôi mắt chị vẫn ánh lên niềm hạnh phúc vô hạn: “Cháu đi học mấy năm liền đâu đủ học sinh giỏi...”. Rồi chuyện trở nên, chuyện lớp, chuyện nghề nghiệp của trẻ nhỏ làm bố không khí rộn ràng hơn lên.

Mãi chuyện đã quá trót lúc nào, chị Thuấn giới thiệu chúng tôi đi ăn cơm, chúng tôi cũng vui vẻ đồng ý. Khi mâm cơm đã dọn tinh tươm, Tiển và vợ đi ngủ ngoài sân mê mải đi dạo cuối Hẻm Ng Hiếu Hẻm của nhà sư Thích Tâm Hiệp viết và trình bày hợp “đũa thai” của Tiển. Nghe anh Tân báo, nhà sư sau khi nghe câu chuyện của Tiển đã viết một bài in trong tạp sách Hẻm Ng Hiếu Hẻm và trình anh chị một cuốn. Thế lúc rõ mặt chị, Tiển lúc nào cũng cầm cuốn sách và đi đi lại lại câu chuyện kể về mình. Nghe câu chuyện ngày xưa cháu cũng dọn quên.

Tôi đồng ý gọi Tiển vào ăn cơm thì bắt chợt cậu bé nắm tay tôi lắc lắc, chỉ ra phía con sông sau nhà: “Cô ơi, ngày xưa cháu chết ở kia kìa”. Dù đã nghe câu chuyện của cháu nhưng câu nói bắt chợt của Tiển và khi tôi nhìn xuống ngơ ng.

Sau bữa cơm đầm ấm, chúng tôi xin phép hai anh chị tiếp tục lên đường. Trước khi đi, anh Tân trầm ngâm: “Nhà nghiên cứu Nguyễn Phúc Giác Hải, Trung tâm tìm kiếm con người đã nhiều lần đến thăm gặp nhưng tôi đâu thể chờ. Hiện giờ, tôi chỉ muốn mời người hãy coi cháu như những đứa trẻ bình thường khác. Cháu Tiển giới thiệu nhà tôi với tư cách là “con nuôi”. Cháu vẫn thường xuyên qua lại nhà mẹ đẻ...”.

TS Vũ Thế Khanh, Tổng giám đốc Liên hiệp Khoa học Công nghệ - Tin học và Công nghệ (UIA): Nếu giới thích theo luật nhân quả, kiếp luân hồi và lý thuyết nhân duyên trong Phật giáo thì câu chuyện không có gì lạ.

Cá nhân tôi đã tham gia chương trình: “Giao lưu ngoại cộng” để tìm hiểu lịch sử và các khả năng đặc biệt khác do 3 chuyên gia tác nghiệp của (Liên hiệp Khoa học UIA; Viện Khoa học Hình Sự Bộ Công An, Trung tâm báo trí Văn hóa Kỹ thuật truyền thông, Hội Khoa học Lịch sử) nghiên cứu nhiều suốt, hiện trình bày, khả năng đặc biệt của con người trong cuộc sống.

Gần 15 năm qua, tôi cùng nhiều giáo sư đầu ngành đã nghiên cứu và ghi nhận nhiều trường hợp trình bày như câu chuyện trên. Thậm chí, trên thế giới cũng có những hiện tượng như thế. Tuy nhiên, cũng nhiều hiện tượng khoa học chưa thể lý giải trong cuộc sống khác, chúng tôi mời đồng nghiệp báo chí ghi nhận và đang tiếp tục nghiên cứu phân tích. Trong thời gian tới, chúng tôi sẽ tiếp tục hợp tác với Khoa học để lý giải làm rõ mặt sự hiện tượng theo các góc nhìn khác nhau.

(Theo BĐVN)

Người n: VietNamNet

